

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**F. Cornelii Cvrtili Cæsarei Consiliarij et Historiographi
Ordinis Eremitarum S. Avgvstini S. Nicolavs Tolentinvs
alijque aliquot eiusdem Ordinis Beati**

Curtius, Cornelius

Antuerpiæ

S. Nicolai Inter homines adhuc degentis Miracvla.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37243

S. NICOLAI

Inter homines adhuc degentis

MIRACULA.

ROMANVS Pontifex Eugenius IV. qui cum Sanctorum albo inscripsit, professus est neminem jam inde ab Apostolorum ævo vixisse, qui prodigiorum aut magnitudine aut multitudine NICOLAVM nostrum superârit. Unde Poëta Mantuanus:

*Divûm nemo est, qui pluribus unquam
Claruerit signis, à tempestate recentum
Christigenium, fidei qui fundamēta fuerūt,
Tempus ad hoc; nec habent ejus miracula
finem.*

*Afiduè fluit hæc virtus uberrima, tanquã
Fontis inexhausti veniens de gurgite flumen.*

Unde non minùs ineptire mihi videbor, si omnia ejus miranda in hanc chartam cogere voluero, quàm ille qui in parvam scrobem Tyrrhenum mare. Operæ tamen aliquod pretium est non planè mutum silere, ubi tanta fandi copia est;

I.
Miracula
S. NICO-
LAI in-
numera
sunt.

RII
36 c

& cum omnia non possis, saltem
 memorare aliqua ad posterorum
 memoriam. Primum omnium, satis
 constat precibus NICOLAI fontem
 Tolentini insperato erupisse, qui
 hodieque largiter scaturit bibenti-
 bus passim ægris salutaris. Nam
 cum aquarum inopiâ laboraret mo-
 nasterium, & jam accersiti aquile-
 ges ingeniosa artis suæ instrumenta
 omnia nequidquam adhibuissent,
 NICOLAUS noster defixâ in tellu-
 rem arundine, ante aram in genu-
 accidit, erectisque ad cælum oculis
 exobsecrat eum, qui de petrâ olim
 sitientibus Hebræis undarum vi-
 copiosam jussit fluere, anxiiis Fratri-
 bus nunc ostendi aquarum aliquan-
 scatebram; precibus deinde tan-
 uberes lacrimas affundit, ut credam
 fontem inde enatum illum, qui si-
 mul visus salire ex summâ ejus
 arundine, omnes non tam exhilara-
 vit improvise gaudio, quàm in visum
 miraculo stupefecit. Et solidum
 gaudium gaudere potuissent, nisi
 loco parum commodo vena hæc
 erupisset. Sed ecce, novo miraculo
 dehi-

2.
 Ad ejus
 preces
 fons mi-
 raculosè
 salit,
 ægris sa-
 lutaris.

dehiscit terra, hiatuque tam lato sese aperit, ut templi parietes quassari clarè, & ruinam præsentem minari non obscure viderentur. Illicò in genua abjectus iterum NICOLAVS; ò benigne Deus, inquit, qui ex arente humo hac dignatus es limpidum nobis fontem educere, nunc quoque eo frui sine ædis tuæ detrimento clementer indulge. Vix tria hæc verba finierat (fidem penè superat, quod in omnium tamen oculis gestum est) pependere in aère sacræ ædis muri tamdiu immobiles, dum alio vorsum fonte derivato, ultimam operi suo manum fabri imposuerunt.

Haud facile creditu est, quàm latè sanctitatis ejus fama cum prodigiosis hisce aquis in vulgus emanarit: ut cives passim ægri ad monasterium concurrerent, medicamque ejus manum implorarent. Venit Verdiana, cui infestus morbus os oculosque pervererat & à naturali situ in aures fœdè distraxerat, rogavitque levi tantum NICOLAI manu tangi. Vir pius spectaculi

B 7

hor-

3.
NICOLAVS
oratione
templi
muri in
aère sus-
pendit.

4.
Vultum
mulieris
perver-
sum cor-
rigit.

horrore moveri, & moneri ad commiserationem. Cruce ergo signatam dimittit hisce verbis: *Sanctus Dominus Salvator meus Christus*. Vix tam pauca verba elocutus fuerat, os oculique reverti visa ad sedem pristinam, mulier ad solidam valetudinem. Cui tam felici Medico postea eadem ipsa filiolum suum, ab igni, in quem prolapsus fuerat, miserè deformatum obtulit, recepitque eodem modo sanum, & ab omni stigmate integrum.

5.
Ophthalmiam signo crucis curat.

Alteram eodem nomine mulierem Tolentinatē ophthalmia tam pertinax afflixerat, ut de lucis usura in posterum non modò ipsa desperaret, sed omnes simul Ophthalmici conclamarent. At verò NICOLAUS salutari cruce signavit supplicem, dimisitque. *Vade*, ait, *Dominus erigit elisos, Dominus illuminat cecos*. Et mox vidit sibi oculorum aciem restitui & plenum diem.

6.
Eodem cephalalgiam.

Scambii civis Tolentini uxor *Blanda* quindecim omnino annos traduxerat obsessa insanis capitis doloribus, ut neque aures, neque oculi

oculi officio, neque illa ipsa suo sa-
gis fungi posset. Inveteratum ma-
lum nullo medicamento superabile
à meliori Medico curari postula-
bat. Is fuit NICOLAVS; qui, pro-
more, ægro capiti, digitis suis cru-
cis signum inscripsit, proscriptisque
omnia simul à muliere tormina.

Frater quoque *Ioannes de Monte-*
chio Picens, cum externorum diu
Medicorum inutilem manum ex-
pertus esset, & cruciatui ferendo,
quem difficilis illi hernia pariebat,
vix par esset, ad Archiatrum dome-
sticum adit tandem, & per IESVÆ
Crucifixū obtestatur NICOLAVM,
ut salutare tam multis aliis signum
sibi quoque misero impartiri di-
gnetur. Fecerat vir sanctus, & Joa-
nes mox vidit, quæ proruperant,
intro celsisse intestina, omnemque
prorsus noxam abcessisse.

Haud paullò memorabilius est,
quod subjungam. *Thomas* quidam
fallente ictum securi pedem insi-
gniter vulneraverat, nullâ jam chi-
rurgorum arte medicabilem. De-
ferri ergo se jubet ad NICOLAVM,
rogat-

7.

Item:
herniam.

8.

Graviter
vulnera-
rum per-
sanat.

rogatque super affecto pede prece
ab eo aliquas fundi. Ille vero reci
travit quam Christus docuit oratio
nem, & salutis signo addito; *Vade*
ait, in pace fili, non leviter sauciatus es
IESVS fidem tuam propitius respiciat
Abit. Adit haud multò post Chi
rurgus, & vulneri religando ma
num admovet; sed ille sibi perdi
tus videbatur, dum ne vulneris qui
dem ullum vestigium reperit.

Reperit verò diem illic quædam

Matrona iterum, quem plorando

9. amiserat. Dum enim germanum
Cæcæ o- suum, Augustinianum Eremitam
culos per- suum, præmaturò funere extinctum im
ditos re- potenter & planè muliebriter lu
stiruit. get, perennibus lacrimis oculos

corruptit: quos rubor primum san
guineus totos inflammavit, glau
coma deinde obduxit, adeoque
extinxit. Verùm ad NICOLAVM ad
ducta, manuque ejus signata ape
ruit oculos serenos jam, lucidosque
& omninò lynceos.

10. Sed beneficii arctiori vinculo si
Matronæ bi NICOLAVS *Berardi* conjugem
mortuos æper foc- *Margaritam* obstrinxit; quæ exani
tus edere solitæ, vi- vos dein-
zepts pro- mittit. mes

mes semper fœtus eniti solita, ejus patrocínio reddita est *mater viventium*. Cùm enim primum uteri pondus, quo gravidam *Berardus* reliquerat, absente eo peregrè, feliciter posuisset, venustulumque & bene habitum filiolum velut *ὄδοιπόριον* reddituro patri offerre lata gestiret, pulsat de improvise ostium ejus mors atra, & puellum è sinu matris nequidquam ejulantis eripit. Et afflixit acerbus hic casus tam validè *Margaritam*, ut jam inde abhinc quot pignora (septem omnino fuerant) tot funera infelici semper partu ediderit. Cùm ergo de fœtu, quo pragnans erat iterum, sibi non leviter timeret, miseratus tam ærumnosam matrem *NICOLAUS*, cùm dies aliquot pro eâ cælo supplicasset, suspendere lacrimas, & Deo confidere mulierem jubet, quam utero ferret filiolum, incolumen edituram. Præfagio suus eventus respondit: nam enixa est non modò tum illam, sed plures deinde alias proles, bene omnes valentes & vitales.

Et

R II
36 c

Et ut alia plurima non invitus prætereo, ita juvat hîc pro corollario attexere avaris lucronibus ob oculos identidem objiciendum monimentum : quo discant in jacturâ ingentem quæstum, & cum damno summum lucrum facere. Ibat NICOLAVS noster ostiatim, & stipem mendicatò colligebat : prodit ecce matrona paupercula, panemque ei in manticam conjicit oculis lacrimantibus ; atque, Ut ne nescias, inquit, Dei famule, unus hic mihi domi reliquus est : farina quidem aliquantillum suppetit in sacco, at in horreo nullum frumenti granum ; adeoque res mea ad incitas rediit & famem, mihi meisque liberis ultimam. Bona verba, ait vir optimus, ô mulier : Divi tibi propitii sint, & in re tam angustâ munificam hanc manum tuam remunerent, farinaeque quod habes pauxillum, liberaliter adaugeant. NICOLAI voto respondit cælum, ut audisse crederes : nam & saccus, in quo tantillum superabat & arcam vacuefactam antea im-

II.
Farinam
auger.

portata divinitus farina totam replevit. Ire nunc sordidi Eucliones, & malè congerendis pecuniis impallefcite: quantò potius est egenis bene consulere, & sua spargere tam divite cum fœnore?

S. NICOLAI

In calum recepti

MIRACULA.

OCEANVM hîc video, in quem cymbulam immittere oppidò periculofum. Parva ergo vela mea contraho prius, quam fluctus me abripiant, & littus lego. Sic

horrida callidi

Vitant æquora navita.

Satis mihi erit potiora contraxiffe in compendium: quis enim omnia viri illius prodigia, & pro dignitate memoret? ad reliqua digitum curiosulis intendam. Cum sanctitatis ejus testimonium statim ab obitu multa loquerentur miracula, etiam aqua